

Tarih: 07.11.2025

Konu: Âyete'l-Kürsî'den Öğrendiğimiz

Hakikatler

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي دُبُرِ الصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ كَانَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ إِلَى الصَّلَاةِ الْآخِرَى

Aziz Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de bizlere hayatımızın her alanında rehber olacak ayetler indirmiştir. Bu ayetlerden biride, Kur'an'ın en yüce ayetlerinden olan Ayete'l-Kürsî'dir. Bu ayette Rabbimiz kendisini bizlere veciz bir şekilde tanıtmıştır. Ayetel Kürsî, Yüce Allah'ın kudretini, ilmini, sonsuz hakimiyetini ve hiçbir şeye muhtaç olmadığını anlatır. Peygamber Efendimiz (s.a.s) de, “**Namazın ardından Âyete'l-Kürsî'yi okuyan kimse, sonraki namaza kadar Allah'ın himayesi altındadır.**”¹ Geliniz bugünkü hutbemizde Rabbimizin Ayete'l- Kürsî'de² bizlere öğrettiği hakikatlere hep birlikte kulak verelim.

Aziz Müminler!

Rabbimizin Ayete'l-Kürsî'de bizlere öğrettiği ilk hakikat **اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ** Allah'tan başka hiçbir ilah olmadığıdır. Hepimiz, Allah'ın kuluyuz. Hepimiz, O'nun kudreti karşısında aciziz. Hepimiz O'nun yardımına, rahmetine, affına muhtacız. Dünyanın türlü meşakkatleri karşısında el açıp aman dileyebileceğimiz, yegâne sığınağımız, dayanağımız O'dur. Bize düşen, Rabbimize hakkıyla kul olmaktır. Kur'an'ın ve Peygamberimiz (s.a.s)'in gösterdiği dosdoğru yoldan ayrılmamaktır.

Kardeşlerim!

Rabbimiz, **الْحَيُّ الْقَيُّومُ**dur. O, her daim diridir, bâkidir. Hayatı veren de alan da O'dur. Her şeyin varlığı O'na bağlıdır. Bize düşen, dünyanın fani, hayatın bir emanet olduğu bilinciyle yaşamaktır.

لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ

Allah, yaratılmışlara özgü niteliklerden münezzehtir. O, her anımıza, her davranışımıza hâkimdir. Bize düşen, Rabbimizin bizlere şah damarımızdan daha yakın olduğunu aklımızdan çıkarmamaktır.

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

Kâinata var olan her şey Allah'a aittir. Mülk O'nundur, Hüküm O'nundur. Nimet O'nundur. Varlık da yokluk da, darlık da bolluk da O'ndandır.

Bize düşen, her durumda zikreden bir dile, şükreden bir kalbe, tefekkür eden bir zihne sahip olabilmektir.

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

Rabbimizin izni olmadan hiç kimsenin bize ne faydası olabilir ne de zararı dokunabilir. Allah katında bizi değerli kılan, O'na olan imanımızdır, teslimiyetimizdir, sadakatimizdir, sâlih amellerimizdir. Bize düşen, Rabbimizle aramızdaki iman misakımızı korumaktır. O'nun rızasına sadece salih amellerimizi, tövbe ve niyazlarımızı vesile kılmaktır.

Aziz Müminler!

Âyete'l-Kürsî'nin bizlere öğrettiği bir hakikat **يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ** de, yani Rabbimize hiçbir şeyin saklı, gizli kalmayacağı gerçeğidir. O, dilimizden dökülen her bir sözü, gönlümüzden geçen her bir duyguyu, zihnimizdeki her bir düşüncüyü bilir. Bize düşen, bütün varlığımızla kötülükten sakınmaktır. Elimizi, dilimizi, zihnimizi, gönlümüzü iyiliğin merkezi ve hizmetkârı kılabilmehtir.

وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ

Rabbimiz, ilmin ve hakikatin yegâne kaynağıdır. O bildirmezse biz bilemeyiz. O duyurmazsa biz duyamayız. O söylemezse biz söyleyemeyiz. O göstermezse biz göremeyiz. Bize düşen, her daim hakkın yanında yer almaktır. Hakikatin tercümanı olmaktır. Gücümüz nispetinde hak ve hakikatin önündeki engelleri kaldırmaktır. Suret-i haktan görünüp insanları aldatanlara karşı uyanık olmaktır.

وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا

Rabbimizin kudreti, yüceliği, azameti ve ilmi, her şeyi kuşatmıştır. O hiçbir zafiyete düşmeden her şeyi yönetendir. Bize düşen, kulluğu ve ibadeti yalnızca Âlemlerin Rabbine has kılmaktır. Kula kulluk etmemektir. Zira,

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

her türlü yücelik ve üstünlük Allah'a mahsustur. Bizler bu gerçeği namazlarımızın her rek'atında dile getiririz. Rükûlarımızda

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

secdelerimizde **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى** yani “Şanı yüce olan Rabbim! Her türlü noksanlıktan uzaksın” diyerek Rabbimizi yüceltiriz.

Aziz Kardeşlerim!

Geliniz! Ayete'l-Kürsî'nin bu derin anlamlarını yeniden tefekkür edelim. Her gün okuduğumuz Âyete'l-Kürsî, Rabbimizle aramızdaki iman misakımızın sözlü bir ifadesi olsun. Yüce Rabbimiz, bizleri Âyete'l-Kürsî'nin hakikatlerinden, Yüce Kitabımızın ilkelerinden ayırmasın.

¹ Taberânî, el-Mu'cemü'l-Kebîr, III, 83.

² Bakara, 2/255.